

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیا بندهی شکرگزارى بوده‌اى؟

مؤلف: ازهرى احمد محمود

مترجم: پدram اندایش

نام کتاب: آیا بنده‌ی شکرگزاری بوده‌ای؟

مؤلف: ازهری احمد محمود

مترجم: پدram اندایش

ناشر: بوکان - انتشارات

نوبت چاپ: اول - پاییز ۱۳۹۶

چاپ: بوکان - رامان

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

قیمت: ریال

کلیه حقوق چاپ و نشر برای مؤلف محفوظ است.

بسم الله الرحمن الرحيم

شکر و ستایش برای الله تعالی است که بخشش نعمت -
های زیادی را به اتمام رسانده است. عطا‌های بسیاری را عطا
فرموده است... و صلوات و سلام بر پیامبر پاک و آل و
اصحاب گرامی‌اش که او را یاری دادند. و اما بعد:

برای توست، ای کسی که آسمان با ستاره‌ایش تو را زیر
سایه‌ی خود گرفته است... و زمین، تو را بر روی خود قرار
داده است؛ در نتیجه بر روی و پوسته‌ی آن، گشت و گذار
می‌کنی! از آبِ آن می‌نوشی... و از زراعت آن می‌خوری...
چهارپایان برای تو مسخر شده‌اند... و زمین برایت ذلیل گشته
است... و آن زمین برای توست، و کشتی‌ها از میانه‌ی دریا
می‌گذرند! از آن [دریا] گوشتی تازه خارج می‌شود... و
همچنین زیور آلاتی که توسط آن، زینت داده می‌شوی!

سرای خوبی است... و عطا‌هایی که نازل شده‌اند، قابل

شمارش نیستند... و هیچ کس از تمامی آن عطاها آگاه نمی‌باشد!

ای فرزند آدم! آیا شده است که زمانی [حتی به مدت کوتاه] صاحب این نعمتها را یاد کنی؟!

آیا هیچ وقت شده است که زبانت به شکر این نعمتها مشغول شود؟!

برادر مسلمانم! نعمتهایی که الله تعالی به تو داده است، بسیار می‌باشند... آیا از الله تعالی برای آنها شکر کرده‌ای؟!

نفست را مورد حساب و کتاب قرار بده... و از او پرس که آیا از شکرگزاران بوده است؟! همچنین آیا توجه داشته‌ای که صبحگاهان و شبانگاهان، چه نعمتهایی به تو رسیده است؟! توجه به این نعمتها به مانند آن است که نداده داده می‌شوی: آیا شکر مرا بجا آوردی؟!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنَّ كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ [البقرة: ۱۷۲] (ای کسانی

که ایمان آورده‌اید! از چیزهای پاکی که به شما روزی داده‌ایم بخورید و الله را شکر کنید، اگر فقط او را می‌پرستید).

﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [النحل: ۱۴] (او کسی است که دریا را مسخر نموده است تا از آن گوشت تازه‌ای بخورید و از آن زیور آلاتی خارج کنید که آن را می‌پوشید و کشتی‌ها را در آن شکافنده می‌بینی و این برای آن است که از فضل او (الله تعالی) بجوید و باشد که شکر نمایید).

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [النحل: ۷۸] (الله شما را از شکمهای مادرانتان خارج کرده است در حالی که چیزی نمی‌دانستید و برای شما گوشها و چشمها و دلها را قرار داده است، باشد که شکر نمایید).

﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ

وَلْتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿[القصص: ۷۳]﴾ (از رحمت او این است که برای شما شب و روز را قرار داد، تا [در شب] آرامش یابید و [در روز] از فضل او طلب کنید و باشد که شکر نمایید).

﴿أُولَئِكَ يَرَوْنَ أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ * وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ * وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ [یس: ۷۱-۷۳] (آیا نمی-بینند که ما با آنچه دستهایمان عمل می‌کند برای آنها چهارپایانی قرار داده‌ایم و آنها مالک آن می‌باشند * و آن را برای آنها رام ساخته‌ایم و بعضی از آنها سواری آنها می‌باشند و بعضی از آنها را می‌خورند * و برای آنها در آن منفعت‌ها و نوشیدنی‌ها وجود دارد. پس چرا شکر نمی‌کنند؟)

عجیب است که کسی در نعمتهای الله تعالی گشت و گذار می‌کند؛ و فراموش می‌کند که آن را یاد کند! فراموش می‌کند که این نعمتها از بخشایشگری است که خزانه‌های هر چیزی

در دست اوست!

عبد الله بن عمر بن عبد العزيز گفته است: «عمر بن عبد العزيز چشمش به نعمتی از آنچه الله ﷻ به او نعمت داده بود، نمی‌افتاد؛ مگر آن که می‌گفت: یا الله! به تو پناه می‌برم که در ازای نعمت تو کفر بورزم و یا آن که بعد از شناخت آن به آن کفر بورزم و یا فراموش کنم و برای آن [تو را] ستایش نکنم.»

ابن ابی حواری گفته است: «فضیل بن عیاض و سفیان بن عیینة شبی تا صبح نشستند و نعمتها را یادآوری می‌کردند! سفیان گفت: الله در این چیز به ما نعمت داده است، الله در آن چیز به ما نعمت داده است، این را برای ما انجام داده است و آن را برای ما انجام داده است.»

این حال بندگان صالح بود که نعمتهای الله تعالی را یاد می‌کردند... و این سخنان بر نفسهای آنها سایه افکنده بود؛ و بر آنها لطف الله تعالی پنهان نبود... و همچنین از فضل وی بر خودشان آگاه بودند.

ابن منکدر به ابی حازم گفته است: «چه بسیار هستند کسانی که مرا دیده‌اند و مرا به خیر دعوت داده‌اند، آنها را نمی‌شناسم و هرگز کار خیری برای آنها انجام نداده‌ام!». ابو حازم گفت: «هرگز مپندار که آن از جانب تو است، بلکه بنگر به کسی که آنها از جانب وی می‌باشد و او را شکر کن».

چه شگفت انگیز بودند آن مردان! کسانی که وقتی کسی که دائما از روی فضلش با ریزه‌کاری‌ها به آنها نعمت می‌داد، آن نعمتها را یاد می‌نمودند و هرگز چنین نعمتهایی از آنها پنهان نمی‌ماند!

برای قلب گوارا است که بایستد و به بزرگی احسان الله تعالی بنگرد؛ به نعمت خالق تبارک و تعالی اقرار کند و مشغول شکر کردن وی شود... و سخن در ستایش او به میان آورد... پس تو ای برادر مسلمان کجای قافله‌ی شکرگذاران هستی؟! تو را برحذر می‌دارم که از آن دور نباشی! و اگر نه خودت را در راهی دیگر می‌یابی... و شاید آن راه، راه کفران

آیا بنده‌ی شکرگزاری بوده‌ای؟ ۷/۱۱

کنندگان نعمت باشد!

مپندار که نعمت‌های الله تعالی فقط در خوراک‌ی و نوشیدنی و پوشیدنی وجود دارد!

اگر این گونه بینداری، از جاهلان خواهی بود... [شاید هم] غافل!

حسن بصری گفته است: «کسی که نعمت‌های الله را فقط در خوراک‌ی یا نوشیدنی یا لباس ببیند، علم او کم است و عذابش حاضر شدنی می‌باشد!».

مردی نزد یونس بن عبید آمد و از تنگی [مال و] حالش شکایت کرد.

یونس به او گفت: آیا چشمت را هزار درهم می‌فروشی؟
گفت: خیر!

گفت: دستت را صد هزار [درهم]؟! آن مرد گفت: خیر!

گفت: پایت را چطور؟! آن مرد گفت: خیر!

گفت: پس نعمت‌های الله عز و جل را یاد کن. یونس گفت: این

گونه می‌بینیم که نزد تو صدها هزار [درهم] وجود دارد و بازهم از نیازمندی شکایت می‌کنی؟!

برادر مسلمانم: این تنها گوشه‌ای از نعمتهای الله تعالی است که آن امام او را از آن آگاه ساخت و آن مرد در حالی نزد او آمد که از نیازمندی شکایت می‌کرد و دلیل آن این بود که این نعمتها، از او پنهان مانده بود!

این حال بسیاری از مردم است که فهم آنها از درک حقیقت نعمتهای الله تعالی کوتاه می‌باشد...

بدان ای عاقل! بزرگترین نعمتی که به تو داده شده است: هدایت به دین اسلام... و ثابت قدم شدن در توحید می‌باشد.

از مجاهد درباری این سخن الله تعالی: ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً﴾ [لقمان: ۲۰] (و نعمتهای ظاهری و باطنی را برای شما گسترده است)، آمده است که گفت: [آن نعمت:] لا إله إلا الله است...

سفیان بن عیینة گفته است: «الله عَزَّ وَجَلَّ نعمتی بر بندگانش

آیا بنده‌ی شکرگزاری بوده‌ای؟ ۹//۱

بزرگتر از این قرار نداده است که به آنها «لا إله إلا الله» (هیچ پرستش شونده‌ی برحق‌ی جز الله وجود ندارد) را آموخت... گفته است: لا إله إلا الله برای آنها در آخرت به مانند آب در دنیا می‌باشد».

بکر بن عبد الله مزنی گفته است: «کسی که مسلمان باشد و بدن او ناراحتی نداشته باشد؛ بهترین نعمتهای دنیا و بهترین نعمتهای آخرت در او جمع شده است! زیرا بهترین نعمتهای دنیا عافیت [و دوری از مصیبت] می‌باشد و بهترین نعمتهای آخرت همان اسلام است».

مردی نزد سهل بن عبد الله وارد شد و گفت: دزد وارد خانه‌ام شد و کالای مرا دزدید. او گفت: الله را شکر کن! اگر دزد داخل قلبت می‌شد - آن دزد همان شیطان است - توحید تو را فاسد می‌کرد و در آن هنگام تو چکار می‌کردی؟!».

برادر مسلمانم! آن نعمت اسلام است که بزرگترین و با ارزش‌ترین نعمتی است که به تو داده شده است... آیا الله تعالی

را به خاطر آن شکر کرده‌ای؟!

آیا به بزرگ بودن این نعمت متذکر شده‌ای؟!

چه بیچارگانی هستند که عقل آنها را نعمتهای خوردنی و

نوشیدنی بسته است و این نعمت بزرگ را یاد نمی‌کنند!

ابن قیم گفته است: «شکر عمومی بر خوردنی و نوشیدنی و

پوشیدنی می‌باشد و شکر خاص بر توحید و ایمان و قدرت

قلیها است.»

ای برادر مسلمانم! اگر از شکرکنندگان الله تعالی بر

نعمتهایش باشی، تو بر خیر بزرگی قرار داری... و همانا

هدایت شدن به شکرگزاری خود مستحق شکر می‌باشد!

رسول الله ﷺ فرموده است: «ما أنعم الله علی عبد نعمته

فحمد الله علیها؛ إلاّ كان ذلك الحمد أفضل من تلك

النعمه...» (نعمتی نیست که الله به بنده‌اش بدهد و او در پس

آن الله را شکر و ستایش کند، مگر آن که آن شکر و ستایش

برتر از آن نعمت است). [رواه الطبرانی وغیره / صحیح الجامع:

[۵۵۶۲].

ابن قیم گفته است: «گفته می‌شد: شکر کردن به خاطر شکرگزاری از کامل بودن شکر است، زیرا وقتی می‌بینی به شکرگزاری توفیق یافته‌ای، آن توفیق یافتن از نعمتهایی است که به تو داده شده است؛ بر نعمتها شکرگزاری کن! سپس برای آن که توفیق شکرگزاری به تو داده شده است، نیز شکرگزار باش!».

از بکر بن عبد الله مزنی آمده است که گفت: «بنده هرگز الحمد لله نمی‌گویند؛ مگر آن که بر وی واجب می‌شود تا برای سخنش: «الحمد لله!» نیز شکر کند، می‌گوییم: پاداش آن نعمتها چیست؟ می‌گوید: «پاداش آن این است که بگویی الحمد لله، و نعمتی دیگر می‌آید و نعمتهای الله ﷻ را از دست نده!».

نفست را مورد حساب و کتاب قرار بده... آیا تو از شکرگزاران هستی؟!

آیا اگر از آنها هستی.... از شکرگزاران نعمت شکر می-

باشی؟!

سپس: نفست را مورد حساب و کتاب قرار بده از نعمتهای الله تعالی که از هر سو تو را در بر گرفته است؟! بله تو به شکلی راحت، با نعمتهای الله تعالی فراگرفته شده‌ای... و تمامی آنها تو را دعوت می‌دهد که شکر و ستایش نمایی، شکر و ستایشی بر بخشایشگر تبارک و تعالی... رسول الله ﷺ فرموده است: «إِنَّ اللَّهَ لِيرِضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فِيحَمْدِهِ عَلَيْهَا، أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ فِيحَمْدَهُ عَلَيْهَا» (الله تعالی از بنده‌ای راضی می‌شود که وقتی خوراکی را می‌خورد او را شکر و ستایش نماید یا [وقتی] نوشیدنی می‌نوشد او را شکر و ستایش نماید). [رواه مسلم].

رسول الله ﷺ فرموده است: «الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ؛ لَهُ مِثْلُ أُجْرِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ» (اجر کسی که می‌خورد و برای آن [غذا] شکرگزار است، به مانند کسی است که روزه گرفته است و برای [آن روزه] صبور می‌باشد). [رواه أحمد و الترمذی وابن

آیا بنده‌ی شکرگزاری بوده‌ای؟ ۱۳//۱

ماجه والدارمی / صحیح ابن ماجه للألبانی: ۱۴۴۰].

برادر مسلمانم! دائماً به یاد بیاور که تو در نعمتهای الله تعالی گشت و گذار می‌کنی... نعمتی از نعمتهای او را حقیر مشمار... چه بسیار نعمتهایی وجود دارند که آگاهی از شناخت منزلت آنها و بزرگی آنها صورت نگرفته است! این طور مپندار که نعمت آن است که مال زیاد داشته باشی... و یا ثروتمند باشی... و یا در انواع لذتها غرق شده باشی... بلکه آنچه که الله تعالی به تو نعمت داده است؛ بزرگتر از آنها می‌باشد، حتی اگر مال کمی داشته باشی...

رسول الله ﷺ فرموده است: «من أصبح منكم آمناً في سريه، معافى في جسده، عنده قوت يومه، فكأنما حيزت له الدنيا بحذافيرها!» (کسی از شما که در خانه‌اش ایمن باشد و در بدنش عافیت وجود داشته باشد و غذای روزش نزد او باشد، به مانند آن است که تمامی دنیا به او داده شده است).
[رواه البخاری فی الأدب المفرد، والترمذی وابن ماجه

و غیرهم / صحیح الجامع: ۶۰۴۲].

از مکحول آمده است: «از او درباره‌ی این سخن الله تعالی سوال شد: ﴿ثُمَّ لَتَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ (سپس در آن روز از نعمت از شما سوال خواهد شد) گفت: [آن نعمت، نوشیدنی خنک، سایه‌ی خانه، سیر شدن شکم، اعتدال در آفریده شدن و لذت خواب می‌باشد».

یونس بن عبید گفته است: «مردی به اَبی تمیمه گفت: چگونه صبح کردی؟ گفت: بین دو نعمت صبح نمودم که نمی‌دانم کدام یک از دیگری برتر است! گناہانی که الله آنها را پوشانده است و شخصی نمی‌تواند توسط آنها به من سرکوفت زند و دوستی که الله در قلب بندگان قرار داده است و عمل من به آن نمی‌رسد؟!».

همان گونه که می‌بینید، عارفان حقیقت نعمتها را فهمیده‌اند، و آن فقط مخصوص بعضی از امور ظاهری نمی‌باشد که برخلاف فهم بعضی از افراد می‌باشد!

آیا بنده‌ی شکرگزاری بوده‌ای؟ ۱۵//

چه بسیار کسانی که دارای نعمتی می‌باشند؛ مال زیاد، ثروت انبوه؛ و از آن استفاده نمی‌کنند؛ و دلیل آن بیماری یا آشوبی است که بر او قرار دارد؛ در نتیجه او را در حالی می‌بینید که از نیک بودن غذا بهره‌مند نمی‌شود، و لذت خواب به او آرامش نمی‌دهد! بسیار شکایت می‌کند! و کم شکر می‌نماید!

و چه بسیار فقیرانی هستند... که چیزی ندارند... غذای روز آنها تأمین نمی‌شود... ولی در بدنش سلامتی وجود دارد... می‌خندد... شاد است... و ناراحت غذای فردای خود نمی‌باشد... و شکرگزار پروردگار تعالی‌اش است...

پس این از کجای آن است؟!

حسن بصری گفته است: «خیری که شرّ در آن راه ندارد، عافیت همراه شکر است و چه بسیار اهل نعمتی هستند که شکرگزار نمی‌باشند!».

برادر مسلمانم! شکر را عادت خودت قرار بده، و در این

حالت است که تو شمارشگرِ نعمتهای الله تعالی بر خودت می -
باشی...

بدان که شکر صادقانه آن است که با انجام دادن اعمال
[صالح]، صداقت آن اثبات شود؛ و با زیانت شکرگزار الله
تعالی نباش در حالی که اعضای بدنت نافرمانی می‌کنند...

پس در کجای شکر برای اعضای بدنت، قرار داری؟!

محمد بن کعب قرظی گفته است: «شکر کردن: عمل
نمودن می‌باشد^۱. زیرا الله تعالی می‌فرماید: ﴿اعْمَلُوا آلَ دَاوُودَ
شُكْرًا﴾ (ای آل داود شکر را انجام دهید!) یعنی عملی را انجام
دهید که برای شکرگزاری است.»

نصر بن محمد سمرقندی گفته است: «گفته می‌شود: شکر

^۱ - در زبان عربی برای تشکر کردن دو لفظ وجود دارد: «شکر»
که به معنای تشکر کردن با انجام دادن عملی است و «حمد» که
شکرگزاری فقط با زبان و قلب می‌باشد. (مترجم)

آیا بنده‌ی شکرگزاری بوده‌ای؟ ۱۷//

بر دو وجه است: شکر عام و شکر خاص. اما شکر عام آن است که تشکر با زبان صورت گیرد و به نعمت الله تعالی اعتراف صورت گیرد. اما شکر خاص بدان معناست که تشکر با زبان، شناخت قلب و خدمت با ارکان صورت گیرد و حفظ کردن زبان و دیگر اعضای بدن از آن می‌باشد».

ای کسی که در نعمت‌های الله تعالی گشت و گذار می‌کنی! از مستلزمات آن این است که بخشنده‌ی این نعمتها را دوست داشته باشی و به حق، اطاعت از وی تبارک و تعالی را برپا داری... تا بدین شکل حق شکر او را بجا آورده باشی... ولی چه بسیار عجیب است که آن غافلان را می‌بینی؛ کسانی که از نعمتهای الله تعالی برای نافرمانی از وی کمک می‌گیرند! و به مانند بنده‌ای می‌شوند که سرور او به او مالی را عطا کرده است و خیر بزرگی را به او نعمت داده است و آن بنده از این مال برای آزار و دشمنی با سرورش استفاده می‌کند!

مردی به اُبی حازم گفت: ای ابو حازم! شکر چشم چیست؟

گفت: اگر خیری با آنها را دیدی آن را اعلان کنی و اگر شری را با آنها دیدی آن را ببوشانی.

گفت: شکر گوش چیست؟

گفت: اگر خیری با آنها شنیدی آن را حفظ کنی و اگر شری با آنها شنیدی آن را ببوشانی.

گفت: شکر دست چیست؟

گفت: با آن چیزی که برای آن دو نیست را نگیری و آنچه از حق الله تعالی در آنان وجود دارد را منع نکنی (منظور صدقه دادن است).

گفت: شکر شکم چیست؟

گفت: آن است که پایین آن غذا و بالای آن علم باشد.

گفت: شکر عورت چیست؟

گفت: همانطور که الله تبارک و تعالی می‌فرماید: ﴿إِنَّمَا

عَلَىٰ أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿۷﴾ إِلَىٰ قَوْلِهِ: ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ [المؤمنون: ۷] (مگر بر همسران و ملوک یمینشان و آنها ملامت شده نیستند) تا (پس آنان از حد تجاوز کنندگان می‌باشند).

گفت: شکر پا چیست؟

گفت: اگر [قلب] زنده‌ای را دید به او غبطه بخوری؛ و سعی کنی توسط آنها(دو پا) عمل او را انجام دهی و اگر [قلب] مرده‌ای را دیدی، بر آن خشم بگیری و آن دو را از عمل او باز داری و این در حالی باشد که تو شکرگزار الله باشی.

اما کسی که با زبانش شکر کند و با تمامی اعضای بدنش شکر نماید؛ به مانند مردی است که عبایی دارد و آن را بر قسمتی از خود قرار می‌دهد و توسط آن خودش را نمی‌پوشاند و در نتیجه آن عبا به او در گرما، سرما، برف و باران سود نمی‌رساند».

ای برادر مسلمانم: شکر نعمتها آنها را از، هدر رفتن آنها در امان می‌دارد... و آنها را از فرار حفظ می‌کند... همان گونه که کفران نعمت سبب از بین رفتن آنها می‌شود!

حسن بصری گفته است: «الله تعالی با نعمتش هر که را بخواهد بهره‌مند می‌کند، پس اگر از آن شکر صورت نگیرد، آن را تبدیل به عذاب می‌کند! و به همین دلیل شکر را حفظ کننده نامیده‌اند؛ زیرا آن نعمت موجود را حفظ می‌کند و «کشنده» [نامیده می‌شود] زیرا آن، نعمتهای از دست رفته را [به سوی انسان] می‌کشد».

عمر بن عبد العزیز گفته است: «با شکر الله تعالی بر نعمتهای الله ﷻ قید و بند بزنید».

یکی از پیشینیان گفته است: «نعمتها وحشی هستند پس با شکر به آنها قید و بند بزنید».

از شکر نعمت: صحبت کردن از آن است و در آن، شنونده از نعمتهای الله تعالی آگاه می‌شود...

آیا بنده‌ی شکرگزاری بوده‌ای؟ ۲۱//

پیامبر ﷺ فرموده است: «التَّحَدُّثُ بِنِعْمَةِ اللَّهِ شُكْرٌ، وَتَرْكُهَا كُفْرٌ، وَمَنْ لَا يَشْكُرُ الْقَلِيلَ؛ لَا يَشْكُرُ الْكَثِيرَ، وَمَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ؛ لَا يَشْكُرُ اللَّهَ، وَالْجَمَاعَةُ بِرُكَّةٍ، وَالْفِرْقَةُ عَذَابٌ» (سخن گفتن از نعمت الله شکر است و ترک آن کفر می‌باشد و کسی که برای کم شکر نکند برای زیاد شکر نمی‌کند و کسی که از مردم تشکر نکند از الله تشکر ننموده است و جماعت برکت است و فرقه فرقه شدن عذاب). [رواه البيهقي في الشعب / صحيح الجامع: ۳۰۱۴].

همچنین ای برادر مسلمان! شکر نعمت باعث زیاد شدن آن می‌شود؛ و کسی که الله تعالی را برای نعمتهایش شکر کند؛ الله متعال آن نعمت را برای او زیاد می‌کند... این زیاد شدن از طرف الله تعالی همان زیاد شدن ثروت است... و در نتیجه‌ی آن هر چیزی برای تو خواهد بود!

الله تعالی می‌فرماید: ﴿وَإِذِ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ [إبراهيم: ۷] (و آن

گاه که پروردگارتان اعلان نمود که اگر شکر کنید برای شما زیاد می‌کنم و اگر کفر بورزید، عذاب من بسی شدید است).
علی علیه السلام به مردی از اهل همدان گفت: «نعمت واپسته به شکر است و با شکر نمودن زیاد می‌شود. آن دو [یعنی شکر و نعمت] به یکدیگر وصل می‌باشند و [شکرگزاری باعث می‌شود که] زیاد شدن [نعمت] از طرف الله تعالی قطع نشود؛ و این قطع نشدن، ادامه می‌یابد تا آن که شکرگزاری از طرف بنده قطع شود».

برادر مسلمانم! از مهمترین معالم، شکر الله تعالی است و کسی موفق است که به آن توفیق داده شود... و از اهل آن باشد...

پس نفست را مورد حساب و کتاب قرار بده: در کجای مراتب شکر هستی؟! و بهره‌ی تو از این کالای پُر ارزش چه می‌باشد؟!

نعمتهای الله تعالی را زیر نظر داشته باشیم و با شکر

آیا بنده‌ی شکرگزاری بوده‌ای؟ ۲۳//۱

نمودن آنها را به سوی خودمان باز می‌گردانیم... و از نعمت الله
تعالی برای نافرمانی نمودن از وی استفاده نکنیم...
از الله تعالی درخواست می‌کنم تا به شما بر شکر نمودنش
کمک نماید... باشد که از شکرگزاران شویم...
شکر و ستایش برای الله تعالی است... صلوات و سلام بر
پیامبر و آل و اصحابش...